

ABSTRAKT

Práce je věnována rozboru metafyzických základů filozofie českého spisovatele a myslitele Ladislava Klímy. Zachycuje jeho polemiku se starší filozofickou tradicí a vlastními inspiračními zdroji a odhaluje zásadní kontradikce výsledného celku – egosolismu. Těžiště práce leží v analýze přechodu jistého metafyzického vidění světa ve specifický etický apel a s tím související kritikou křesťanské víry tak, jak ji Klíma vnímal. Ta je mnohem více emocionální, než racionální, tato emotivita je ilustrována ukázkami z Klímovy beletristické tvorby. Z nich je rovněž dovozováno ulpívání na hlediscích tradiční metafyziky. V závěru práce jsou shrnuta východiska Klímova filozofování, z nichž popsané kontradikce nutně vyplývají. Je ovšem navržen takový způsob čtení Klímova díla, který je vůči myšlenkové nesoudržnosti výsledného intelektuálního konstruktů indiferentní.